

PRONUBA VIRTUS

ET FORTUNA

NUPTIALIBUS TÆDIS

MAGNIFICI ac GENEROSI DOMINI

D. PROCOPII

A LIPE

LIPSKI

MAGNIFICÆ ac GENEROSÆ DNÆ

ALEXANDRÆ

NIEZYCHOWSKA

Jllustrior

Epithalamico plausu

HONORATA.

A. R. D. PETRO STANISLAO BRUNO, S. T. A.

Anno desponsatæ Naturæ humanæ VERBO M. DCLXXXVII.

Posnaniæ, Jn Typographia Rndi D. Alberti Láktáński

AVITVM

JNSIGNE MAGNIFICI ac GENEROSI D.

PROCOPII LIPSKI

1.

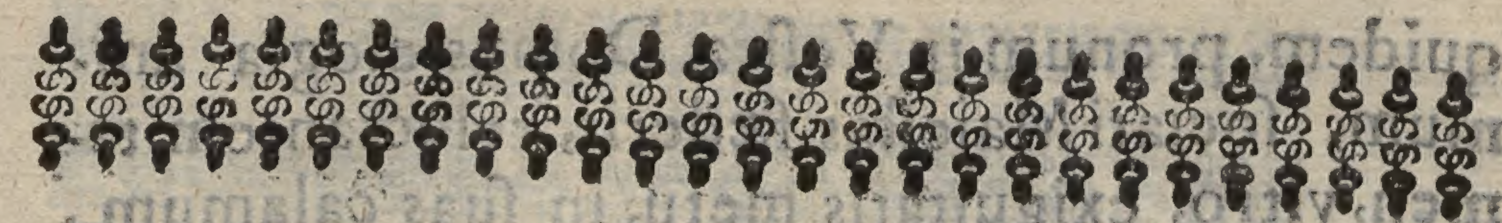
Martia Belligeris radiant tria Culmina RASTRIS
Victrices laurus RASTRA, rosasq; ferunt.

2.

Somniet alter opes, amplasq; in retibus Vrbes.
LIPSCIA, Saturni tempora, RASTRA, trahent

3.

Tuta Tridente Thetis, telis secura trisulcis
Sydera, Sarmaticam, RASTRA tuentur, humum.

MAGNIFICO

AC

GENEROSO DOMINO

D. PROCOPIO

A LIPE

LIPSKI

DÑO & PATRONO MVNIFICENTISSIMO

felicitatem.

SOlemnes Hymenæi, inter Procerum vota accipe plausus, MAGNIFICE ac GENEROSE DOMINE. Quodq; eo, virtuti & Fortunæ, semper inter Nuptiales maxime illustri tædas, seruiam apparatu, ne mirere: Inglorium nempe foret inter tot tantasq; gratulationes, quæ solo vocis præteruolant sono, nihil in pagina secuturæ transmittere posteritati. Vnicum dicendi hic argumentum est, tanti prosperitas connubij. Porro Maiorum etiam Vestrorum in chartam depromo Nomina, vt vel inde Genialis festi pateat magnitudo. Retrahebat

qui-

quidem, pronum in Vestræ Domûs elogia animum, sociati Majestas fæderis, reluctantem tamen, vltro, exiguitatis metu, in suas calamum laudes rapiebat. Iuêre Tua olim merita, contra obliuionis prælium, sub prælum, quæ legentium animos, ad similia inuitabunt. Quanquam quod tenuis plura, non concluserit pagina, factorum magnitudo in culpa est; quæ Doctorum etiam torquebit ingenia, angustata tamen, vel soli succumbere faciet Augusti Nominis decori. Parces dictionis breuitati, & exile Epithalamij genus, ad plurimos Hymenæi plausus non despicies. Nihil muneri meo decedet, cum Maiorem celebrem, quam efficere possim, & potius evehar, quam eveham Optimatem. Palmam itaque in Tuis reperiet palmis exiguus operosi affectûs labor, & ut rotundiorem efficias panegyrim, si paruitati optatum addideris pondus, è voto est

MAGNIFICÆ ac GENEROSÆ DOMINATIONI TVÆ

Deuinctissimi

P. S. B S. T. A.

PANEGYRIS EPITHALAMICA.

Habent hoc singulare, suprema Terræ Numina, vt vltra Principum Commercia Virorum, in sui consortium, Cælestes etiam inuitent Genios. Vestris Magni Coniuges Nuptijs, applaudere cernimus instructas paranymphorum Catervas Deorum, & Socias pronubarum catenas Dearum. Primus se infert non postremum superum caput, Iuppiter, cui se sacrata illustri Comitatu Sociavit Iuno. Sacer ergo esto dies; *Auspicib. Diis & Iunone secunda.* Neque vero abesse poterat (quod caput rei est) Genialis Festi Parens *Assidet & sertis tempora vinctus Hymen* Quasi parum esset ad pompæ Maiestatem, ad lætitiæ dignitatem; nisi Sacrorum Numina se se immiscerent. Nec se hic Fortuna suaque subtraxit Virtus, Geniales struunt tædas, cum pares Animæ maritali fædere coalescant. Miratur eo suas confluxisse Chersonesus undas, Pactolus suam videt resplendere arenam. Quidquid demum opulenta possidet India, cumulata invidet. Est & Virtuti apud vos locus, cum nihil non virtutis agatur Domi vestræ; nisi quod vltra virtutem esse prædicetur. Ergo Fortunæ & Virtuti præludimus vestræ. Sic vos Magni Coniuges fortuna, quæ alias cæca est, apte Sociavit, vt infra felicitatis abesset terminos, si hic Máritus non huic Consorti, & hæc Consors non huic Marito Socias dedisset manus: inglorium scilicet foret, pares gerere animos, imparem autem ducere fortunam. Credite sic: *Vnus, & Amborum corda gubernat, amor*

Igitur Compendio vestras perstringam Laudes Neosponsi; minus enim Oratorum queunt desudare ingenia, quam Vos agere valeatis. Loquentur olim sine fastu posteritatis fasti Magni Nominis Vestri Maiestatem.

Genus Magnifici Sponsi

Avitæ Maiorum ceræ Genialibus præluceant thalamis, & in laudis honores, Mágni Generis veniat fama. Sera quondam miretur posteritas Sobolem, quam olim dabitis Patriæ, ex Insignibus progenitam esse, nec plus Nitoris è facibus Nuptialibus, quam stirpium splendore enitere. Grandes Animæ etiam Sepulchrales movent lapides, vt vel inde Earum pateat Mágnitudo. Magnificus Neosponsus hoc Patre, his Atavis editus est, qui vt Orbem factis, ita libros gloria impleverunt. Effuso sanguine mercati sunt Nominis Maiestatem. Reipublicæ nati, Rempublicam tutati manu, consilio, auctoritate. Parens erat qualem nunc secula ferunt. Hucusque attonitus stupet eius in decidendis litibus æquitatem ambitus Terræ Calissiensis nam

Ipse suum Minos, si litem Causa moveret
Mallet adire forum. Neque Ius divenditur auro
Fas neque. Iustitiam sine censu vera tuentur.

Non repit vester in Regno honor, sed volat, & per Summa munerum Fortunæ augem attingit. Sanctioris occupat subsellia Themidis, dignitates possidet, hæreditat Curules. Et Infulata cognatio in Tuos plausus caput erigit. In sacra hac purpura ostentant Craci Regna Lipscium cuius

- - - Facundia vocibus aures
Fulminat, atque animos ac aspera corda triumphat

Excludimus iam hic templis idola, quæ aurum duntaxat gravet, sensus vero destituat, Noverat enim optime quod *Pulchro ligari fædere gestiant librit Tiara* Polonam ita Consilio firmauit rem, vt quoties svadendum superesset, Divina ferme, velut de Apollinis Tripode eloquia haberentur. Rosas alij loquentur, ille aurum non verba fudit. Accesserunt eius Omnium Vota Consilio, quod non quæ sibi placerent, sed quæ omnibus, diceret. Meminisse eius quem pigeat. nam

Cum

cum loqueretur, hoc vel maxime timebatur, ne loqui desineret.

Nec Tuum hic præterire decuit Germanum Fratrem, cui hodie Gnesnenses Suffragantur fasces, ita vt in augustæ Archipræsuleo Gnesnæ Capitulo grande emineat Caput. Nefas certe putarem, cum omnes in Tuæ pompam gloriæ conspirent, eum ab innati honoris fama exclusum remanere. At quorsum ingens Majorum Tuorum texitur numerus, quos Solo tantum satis silentio (quod Maximis proprium est) possumus venerari.

Quanquam & humiliorum felicitas est, ex se nasci, summorum dotale munus, à Magnis traxisse Originem, iungi paribus. Te Magne Lipski post avita Parentis decora, pari luce Maternus sequitur splendor. Vltra Nativum Domûs splendorem, Bellona Te genuit Orbi Fortem Virum, & suam à Claris traxit Originem Heroibus.

Non imbellem Feroces
Progenerant Aquilæ columbam

Tu Maioribus Tuis sola ætate minor, quorum heroicum es compendium, & viua omnium Imago. A Majoribus oriuntur Maximi sicque

Materies commendat opus nasc.ique supremos
De summis Natura iubet

Si Herculeam propè prædicare res est fortitudinem, Martis procul dubio diceris filius, nam tot & tantis interfuisti Expeditionibus, vbi spirabas heroicum semper spiritum. Didicit non semel cæca Barbarorum rabies, quantum Lipsciorum valeat dextra. Satis enim ad triumphum fuerat Te in hosticum descendisse, venisti, & vicisti. Reptasti per scuta puer, ibas intrepidus per medios hostes Mortis contemptor; quasi mori infra Tuam esset Magnitudinem. Hic etiam cum facundioribus Tullijs.

Bellicæ Sponsi Expeditiones.

Dicere difficile est, quid tum egeris illic.
Quotque neci dederis, quosve quibusve modis
Ense tuo stratos calcabas Victor acervos
Impositoque Getes subpede multus erat.

Videbaris

Videbaris etiam ante tempus inchoaturus immortalitatem, aut occaſu illuſtraturus Orientem, quem ſuus excæcârat furor. At Te fata Patriæ, ac pluribus ſeruarunt trophæis, cum inter mille Martis Mortiſque diſcrimina, non tam de te, quam de nobis timeremus. Docta Marti non cedit locum Pallas, quæ Te ſuam enutriuit Prolem. Facundiam Tuam Civilem probauit ſtupetque Patria, quam toties tam in privatis, quam publicis ponderauit ſenatus conſilijs. Hercules Gallicus fingitur quondam aureis Eloquentiæ catenis in ſuam Principes traxiſſe ſententiam, Tu felicior es, cum tantum innuas, illico concluſum habeatur. Verbo dicam, & Marte, & Arte plurimum in Polona vales Republica.

Genus Magnificæ Sponſæ

Tuas etiam Neoſponſa Laudes expediam, cuncta enim ad calcem reuocare, & tot Maiores parva concludere pagina, imperuium eſt, Ne tamen ingentes datura poſteros, ingentium oblita Avorum, & Paterni Nominis vivat, Primus ſe offert ad magnæ Filiæ decora Petrus Niezychowſki, cui tantum ſplendoris venit e propria virtute, quantum ex Patritijs inſignibus & avito Nomine. Virtutes hic & animi Maieſtatem non celebro, meminiſſe tantum iuvabit, quanta animi dexteritate, graſſantem igne & ferro ſveticum non impari ferro profligaverit hoſtem. Vidiſſes qûi ſolus inſtructas parua manu fallaces fugauerit phalanges. Si per cæterorum cognomenta abiret recordatio, Maximos proferret quoſcunque Niezychowſcios. Neminem enim proiecit ignavia, neminem deſtituit vera Magnitudo, neminem obliuio ſepeliuit. Grande nefas crederetur tanto nomine cenſeri, niſi quem paria Inſtituerent facinora; quaſi prior ſi Virtus in hac Domo, quam Natura.

E Drozdoſciorum quoque Domo veluti dotalis huc defluit gloria

Nimirum Magnæ Coniugis Mater, Drozdoſciorum Sanguis eſt, proinde cum alto Sanguine, & nomen ſublime, & non repentes humi deducit titulos. Domus hæc titulis auguſta, virtutibus florens, antiquitate eſt memoranda. Matrem nacta es, in qua nihil non virile, præter ſexum, ad Curules, ad faſces, ſola ire vetuit naturæ invidia. Nec Tuam ſilere licet gloriam Stanislae Drozdowſki, Tibi hoc innatum eſt, vt plus patrare poſſis, quam Oratores perorare. Deſudabunt olim & præla & Doctorum ingenia in tanti nominis Maieſtate. Liberalitas Tua præclara eſt, & quaſi plus dare poſſis, quam Clientum valeant capere manus. Hinc Tibi nulla proles, vt vel ideo ampliorem benefaciendi haberes campum, & tot filios, quot Tuâ gratia uiventes numerares.

Dotes Magnificæ Sponſæ.

Quanquam Tuæ Venuſtatis huc me rapiunt lenocinia fortunata Neoſponſa, attonitus hæreo formam vultus, uigorem oculorum, ſupercilij dignitatem, & reliqua Corporis decora celebrando; quaſi Tibi infra fortunam eſſet, naſci non elegantem. Te licet venuſta compoſuerit Pulcheria, licet mille lepores miniſtraverit Pandora, licet mille gratiæ compleriut vultum, & ipſe Phæbus oculum accenderit, elegantiam ceſſerit Diana, & ſi cuncta Ori inſederit venuſtas, adeoque vt iudicio Deorum, aureum formâ promeritum Tibi Pulcherrimæ dari neceſſe ſit pomum.

Si Tibi cunctarum certaret forma Dearum
Tunc Dea de cunctis nulla, vel vna foret
Tunc Iuno ieiuna foret, tunc pallida Pallas
Inque venuſta Venus, Tu Dea Sola fores

Quia tamen Naturæ Munificentiam laudat, qui in formæ laudes multus deſudat, id circo Maximum ſit Alexandræ Encomium, quod formam eximiæ onerent virtutes & exornent. Aſſurgit in altum Generis Maieſtate, iam Fortunæ radijs inardeſcit, iam à mille paranymphis in Socialem exambitur vitam, & poſt hæc ambitionis irritamenta Modeſtiſſima eſt. Sed & Modeſtiæ comes eſt Verecundia & pudor, quo genas animumque inſtruxit integerrima Virago. Formoſius enim decorat Viragines ſanguis, quo vultum depingit pudicitia, quam quo Martis Animæ commaculare manus didicerunt. Animi candor in vultu ſe miſcet cum rubore, & errante per ora ſangvine, integritas contra li-

centiam munitur. Reliqua virtutis ornamenta, quæ luce digna Magna patravit Consors, olim noscenda proponet, atque explicabit Fortuna. Subscribimus Tuæ vota fortunæ vir fortunatissime, quod hæc Vxor in decus magnum, & gloriam cedet Tuam. Nec Te decuit, nec potuisti alteri Socias dare manus Mars Polone, nisi aut Bellonæ, aut aut Alexandræ. Porro amicam non aurum in consortium ducis, non vos quæsitæ ambitio fortunæ, sed mutuus iungit amor. Hæc è voto Oratoris fudit Calamus, lætior etiam applaudat Apollo.

Dij quibus est moris, paranymphas iungere mentes,
Et thalami seruare fidem: Vos dicite tandem
Quo stetit ingenio, tam pulchri fœderis ordo,
Festaq; nuptorum seriè, consortia fecit.
An demum Cadmo felix concordia nubit?
Commovet an formosa Deûm Pandora senatum?
Muneribus votisq; simul certare paratim
Flammigerum iungit sibi, num Berecynthia Phœbum?
Iamq; suos ornare tholos, plaususq; vocare
Per mare, per terras, per tot vastissima cæli
Regna volunt (tanti faciebant Numina tædas)
At procul hinc cedat conficti fabula nexûs.
Est melior, maiorq; fides, quam instaurat amoris
Procopij festivus Hymen. Nil gratius vnquam
Quam talem luxisse diem, qui casta duorum
Coniugia accendens, iubet; vt pietasq; decorq;
Ipsa thoros & sacra parent. Audite Penates
Patritij! Vestras hodie sors incolet ædes.
Ad vestros, Iovis ille puer, festinat honores,
Intra vos, nec blandus amor, nec gratia cessat.
Huc cantus, totidemq; ioci, radiantia vultu.
Numina conueniunt, Cytharis præludit Apollo,
Musarumq; chorus, veros modulamine plausus
Absoluit Crescentisq; rotat fortuna choreas
Ista decent, debentq; novos ornare Maritos,
Non alios celebrare libet, quos rara videre
Lux poterit. Sociant binas virtute coronas,
Perpetuoq; sibi fortunas fœdere nectunt.

Fascibus

Fascibus insignes, & avito stemmate fultæ
Conuenêre domus. hic, qui lectissimus orbi
Sanguis erat Lechico, thalamo coniungitur vno.
Invideat, nil alter habet, nil altera. Tantum
Profuit invenisse parem
Ergo tuas Hymenæe faces, tu Gloria flores
Collige, tuq; immortalem concordia Daphnim,
In geminas merito pro vertice flecte coronas
Flammas accendat Dea nigris obsita pennis,
Lumina per Patrium bacchans suspendat Olympum.
Tecta Palatino rutilent, spirentq; sub auro;
Quod dabit æthra favens: nec tantum ad Palladis ortum
Imbre cadat simili: hic etiam cognata Minerva
Ingenio crescit Postes obducere Myrto
Hic Dryades, Nimphæq; velint, & Faunus ab alto
Consurgens nemore in vastis palmosa canistris
Conservet gelidis, hoc tempore, sceptra fenestris.
Huc lucus mittat fragrantia thura, sabæis
Sidonioq; grauis tellus arrideat ostro.
Vsq; pharetrati thalamos ornate puelli,
Nil quoq; pro tanta quod nobilitate decoris.
Nomina submittunt, lectis dimittite vobis
Ædificetur apex, sponsorum nomine dignus
Et pariter grauibus meritis cumulatus Avorum.
Illic exuvias Thracum, quas Austria nuper
Procopij defensa manu, quas Turca peremptus,
Reddidit, & Scythicos arcus, vittasque Geloni
Ponite. Sarmaticisq; semel gaudete catenis,
Quas nunquam victus, pro libertate ferebat,
Cum duxit se velle pati, ne Patria multis
Pressa malis, paucos iam dicat habere Patronos:
Vnus erat miser, vt Patriæ socijsq; quietem
Adderet, id meliùs certè non Scæuola fecit
Turritamq; dolens, nec qui Babylona recepit.
Hæc vos tum firmate tholo, tum pingite lecto.
Vt proprium noscat spolijs in imagine vultum
Vtque sciat quantis ducat Maioribus ortum,
Nobilitas quem prisca tulit. Tunc culmine Patris

Encomium Magnifici Sponsi

Æqua

Encomium Perillustris Iudicis Calliss:

Æqua Themis sedeat, quam Iudicis, ipsa fovebant
Jura Polonorum, celebrat quæ Prosna sonoris
Fluctibus. Hinc medium teneat: quem Cracia tellus

Encomium Illmi & Rdmi Andreæ Lipski Crac: Epi:

Novit Pontificem. qui post sua fata superstes
Vivit adhuc, ditans fæcundo Nomen honore
LIPSCII. *Per latera accedant lucente curuli*
Quos consanguineos fecerunt Nomina Fratres

Encomium Perillustr: & Reverñ Archidiac: Gnesñ:

Germanus veniat primum, quem Gnesna supremis
Seruat honoribus, in quem, iam fortuna favores
Mille daret pridem, nolletq; modestia donum.
Et reliquos locus ipse colat, Manibusque ministris
Exornet magnum posito cum stemmate nomen
Plurima sic niteant tanti ornamenta Mariti.
Nunc Sponsæ *titulos medijs inferre theatris*
Cum spolijs Lipscij *numerare trophæa* Parentis
ALEXANDRA sui, debet. quæ plena triumphi
Nomine, Maiores ab Auis, Atauisq; decores
Ducit. In his semper cum Niezychowscia *Regnis*

Encomium Magnifici Petri Niezychowski.

Clara Domus fuerit, victrici nata Gradivo,
Hanc gelidus timuit Dacus, sensêre Sueci
Quos Petrus NIEZYCHOWSKI *sibi sanguine iunctis*
Nobilium turmis, procul hinc à limite nostro
Depulit, & propriam docuit vix visere terram.
Hæc Natæ sunt dona Patris, quæ nomina complent
Quodq; pares veniant hodierna ad fædera Sponsi
Amborum meritis factum.
Sic thalamus, sic tota domus, solennibus aucta
Tum titulis, meritisq; Patrum, paribusq; triumphis
Sponsorum, *quos non Hymenæo præstat amore!*

Encomium Magnificæ Sponsæ

Hanc cernit. tantum faciem decus ornat, vt illam
Miretur non esse Deam. Niueis permista rubore
Ludit forma genis, oculi pupilla sereni
Gemmatæ fulget solio. frons inclyta surgit
Aurato variante comam crispanteq; vinclo
His tamen est maius. dum pictas. flamma pudoris
Excubat ante genas. Quem speculatus honorem
Sic Hymenæus ait, post tantos Virgo decores

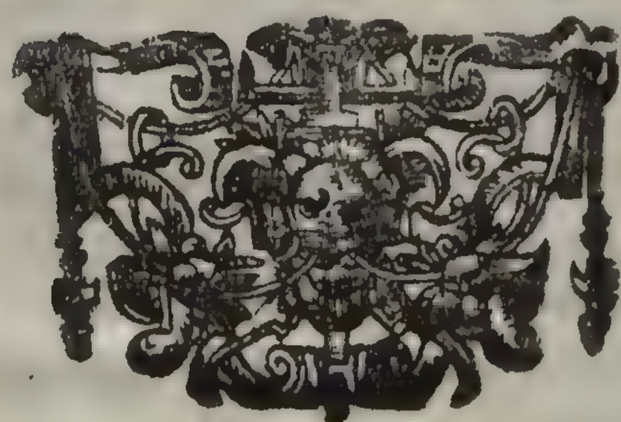
Hunc

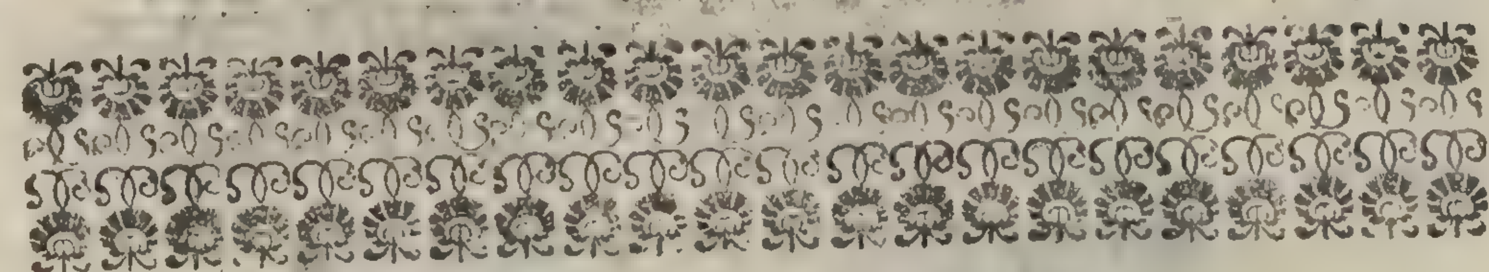
Hunc Sponsum, *Regnum poteras hoc ore mereri*
Hic virtutis honor, pudibundæ hæc gloria formæ.
Nec minor in Sponso. *Meruit nam* Sponsa Maritum
Et similem & virtute parem cerisq; vetustis
At Vos, in quorum hæc peraguntur limine, festum
Jam complete diem. primum Tu Mater ab ipso
Numine concessam Natæ dispone coronam
Voti: Et Tu merito quem noscit Sponsa Parentem
Adde Tuis Animos, plausus sodalibus auge
Vestris Auspicijs Sponsorum *fædera crescant.*

ET hæc sunt, quibus Vestræ Magni Coniuges fortunæ, ac Virtuti fudimus elogia, Nostræ etiam tantisper applaudendum felicitati duximus. Commune nimirum Vobiscum aliquid habemus, & quæ Vobis favent auspicia, in nostram redundant prosperitatem. Non irrita credite inter applaudentium vota, circumferuntur omina, Natos quotquot gignetis in subsidium Polonæ rei exaptatum venient omnes, quos ita expectare, quam spectare videmur. Felici partu altam nobis spem prius gignitis, quam prolem. Hinc & nostræ arridemus fortunæ, & Regni exomptamus felicitatem. Augustis fáueant superi Hymenæis, & vos Neosponsi beatæ sortis exornet constantia. Nec tamen id consultius votum est; quasi à prudentia vestra poscat vnquam diuortium fortuna, quam in manu pænè Captivam tenet. Nestoreis cumulate fortunis annos, & annis fortunas, vt eadem Vobis sint, & diu vivere, & fortunate. Tot numerate prosperi secula temporis, quot avitum indicat stemma. Colliges hoc Insigni Tuo optatæ Manipulos gloriæ Magne Coniux, quos Tu non minor Consors, Gentîlitijs Majorum colligatos Fascijs æternitati in Patritij conservationem Decoris congregabis. Perennabit, in hac inaugurationis die, PRONVBA VIRTVS &

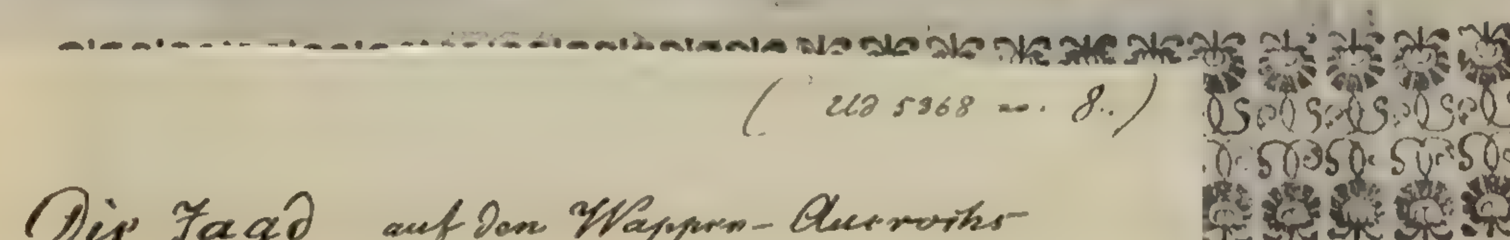
FOR-

FORTVNA, certe illuſtrior, non tam è nuptialium ſplendore tædarum, quam illuſtrium recte factorum nitore, Inchoatos itidem perage plauſus Calame, & quod tuo facundia abfuerit ſtylo, minime, formides: facilius enim patrantur laudanda, quam patrata, facundâ celebrentur laude. Nempe illuſtria Magni momenti facta, plurimas in Elogia depoſcunt ætates, quæ ſecutura perorent ſecula ſufficit ergo, facundâ concludere taciturnitate, quæ in chartâ effudi vota & applauſus.

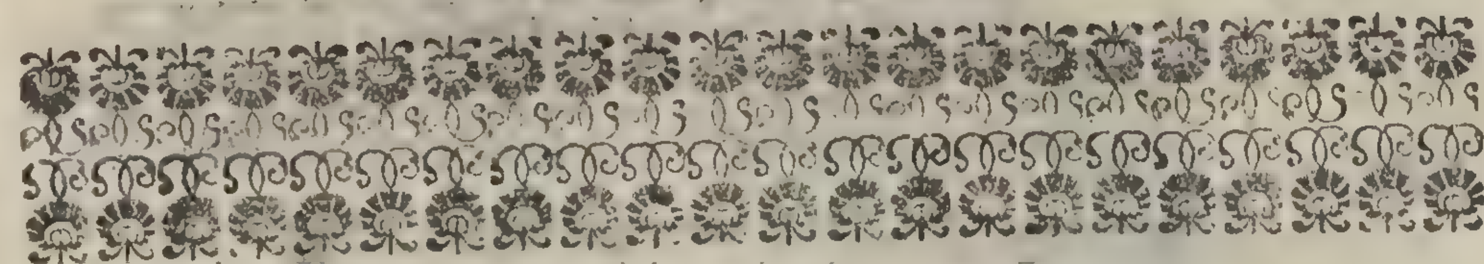
ŁOWY
NA HERBOWNEGO ZVBRA
Weſelnemu Aktowi
ICH MOSCIOW
PROKOPA LIPSKIEGO
ALEXANDRY NIEZYCHOWSKIEY
WYSTAWIONE.
Roku Pańſkiego. 1687.

Die Jagd auf den Wappen-Auerochs bei dem Hochzeit-Act ihrer Herrlichkeiten des Prokop Lipski und der Alexandra Niezychowska dargestellt. J.D.H. 1687.

FORTVNA, certe illuſtrior, non tam è nuptialium ſplendore tædarum, quam illuſtrium rectefactorum nitore, Inchoatos itidem perage plauſus Calame, & quod tuo facundia abfuerit ſtylo, minime, formides: facilius enim patrantur laudanda, quam patrata, facundâ celebrentur laude. Nempe illuſtria Magni momenti facta, plurimas in Elogia depoſcunt ætates, quæ ſecutura perorent ſecula ſufficit ergo, facundâ concludere taciturnitate, quæ in chartâ effudi vota & applauſus.

ŁOWY
NA HERBOWNEGO ZVBRA
Weſelnemu Aktowi

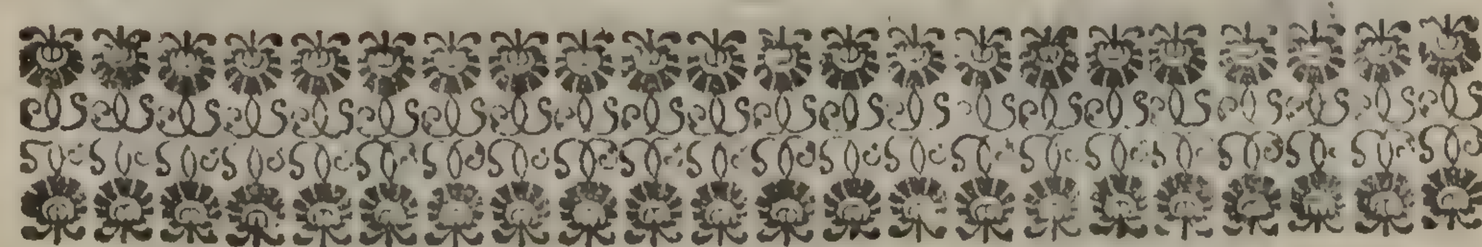
ICH MOSCIOW

PROKOPA LIPSKIEGO

ALEXANDRY NIEZYCHOWSKIEY

WYSTAWIONE.

Roku Pańskiego. 1687.

Oyczyſty Kleynot Jch Mośćiow
PP. NIEZYCHOWSKICH

1.

Jnſzym zawſze, dziś ſobie, ta GŁOWA dodáłá
Rády, gdy Przyiaćielá do śiebie przybráłá.

2.

RĘKA tu MIECZEM, druga, wyświadcża Bellona
Dożywotniey przyiázni zwiazkiem zabáwiona.

3

Czemu nie iako przedtym, przy Głowie zoſtaie
Pierſcien, bo go dźis w Lipſkich Dom zá prezent daie.

STAROZYTNY KLEYNOT ICHMOSCIOW
PP. NIEZYCHOWSKICH,
Muzá Oyczyſta głośi.

Złotym wſpienione nurtem, álbo więc perłowym
Sute bogáto gradem, choć y dyámentowym
Oſtre kámieniem ſkárby, niech ſtu ięzykámi
Iedni Narodow ſławią; Niech z Arcádeſami,
Drudzy, ſwą párentelę, nád Xiężyc wynoſzą
Trzećimi ſię z Aiaxem w Marſa boiu głoſzą, (wá
Ichmośćiow Niezychowskich ſłodko brzmiąca ſła-
Tym wſzytkim, w oczách świátá, ſamá w kroku ſtawa
Gdy Herbowną, ná prezent Niebu, wnośi Głowę
Swoich Fortun, y czynow Rycerſkich oſnowę
Iáko śiodmogorny Rzym kaſztelu głownego
Procederom, oſadził, iż z áffektu ſwego (ły
Fortuná z przyiac będźie gdy w wnętrznośći ich ſká
Sławney ſię depozytá głowy znaleść dáły.
Tak y wam Niezychowscy wiekowáć przychodzi,
Iezli mię Phæbuſowa kortyná nie zwodzi,
Iż fundamentem tego Zubrowa zoſtáie
Domu na zawſze Głowa. A w tym Pallas łáie
Groźnemu w poſrzod Nieba, ogniem Iowiſzowi
Mazá złe, w złotolitych togách Senatowi, (Głowie
Ze wprzod nie w Nieżychowskich, lecz Iowiſza
Swą złożyłá kolebkę, iey żal kto wypowie.
W tym rzućiwſzy choragiew, łzámi ſię záleie
Iáko podćięty Nárcis, bez pámięći mdleie,
Otrzezwią ią Boginie, oná zbierze śiły
Oſtátnie, y ták rzecze: bodayże mogiły
Mnie dawno iuż pokryły, gdy ſię nie doſtáło
Linią ſwą prowádzić (dármo! iuż ſię ſtáło)
Z Herbownego Pomianu. Więc áby ſłuchayćie
Niech ſię tym áby ćieſzę, żal moy vważayćie.

 Ieſt

Iest dána Niezychowskim, za Oyczysty, Głowa
Kleynot, bo mądrość wszytkim wrodzona, y mowá
Tuliuszá przechodzi, á Rycerskie koło
Wotuiąc iednostáynie, stawia ią náczoło
Sámi Apollinowi w Delfách niekłániaią
Niezychowscy, bo nie czczą, Głowę domá máią
Zwyćiężkie náwet Laury, skroni niekrępuią
Zmieśćić się tu niemogąc; do tego vymuią
Wolnośći złotey cenic. Wszytká przyczerniona,
Bellony tumanámi, każda czołá strona
Od Cudzoziemskich kráiow słońcá, ogorzáła
Lub nieprzyiáznym Polszcze pogrzebem się stáłá.
Sámę tu widzieć Głowę, á dáley mężnego
Bystro nie zoczysz Zubra, zyczliwy chętniego
Wydał affekt, y żywa do vsług ochota
Głowę Senat zátrzymał, á Rycerska cnotá
Obciążywszy łupámi ná tryumf prowádzi
Zá cáłość swey Oyczyzny choć trupem páść rádzi.
Ná Chełmie Ręka zbroyna, ktora bułat strzeże,
Nie raz krwią zfarbowány, od Mársa dánk bierze,
Ze tu ná Alexandrach, w tym Domu nie schodzi,
Ktorym nieraz záwiłe, w Oyczyznie, przychodzi
Rozćináć Gordiuszá węzły, życząc sobie
Trupem cáłą Thracyą wiedyney osobie
Iednym ćięćiem położyc. Ma rámie do tego
Ktore z Atlasem wspiera Tronu Sármáckiego
Stymę Iedná wydoła ręká fortelowi
Temu, poniewasz druga, chcąc Mácedonowi
Pokázáć Páński Humor, y srebrną podbiia
Kopią swych áffekty; samych tylko miia (wey
Nie życzliwych Oyczyznie. Przy Głowie Zubro-
Zywą śmierćią thnący miecz (co zá sekret nowy)
Znowu oczy przeraża? Corę pokázuie
Ich Mośćiow Niezychowskich, rzecza byćmiánuie
Imie.

Jmieniem Alexandrę Tákiey Heroiny
Wielkich Lipskich Potomku, Ziemskie te kráiny
Nigdzieć by nie zoczyły. Wiśiał Cyrkuł Złoty
Z poczatku v tey Głowy? Lecz Miłosć zochoty
W Dom zacny Niezychowskich, y świetne podwoie
Wyboczywszy ná chwilę, splendece y zbroie
Pominawszy, Herbowną gdy Głowę zoczyłá
Zárázem w Alaxandry affekty wkroczyłá
J Prokopa Lipskiego, Cyrkuł Pomianowi
Biorac, rzekłá: iuż niechay Cyrkuł Prokopowi
Będzie od tąd pierśćieniem, á moiey Pándorze (rze
Alexandrze, niech wieńcem, Niezychowskich Co.
Cyrkuł się kończyć nieda, więc niechay wiekuie
Młode Panstwo w áffektách, á zgodá cukruie
Złote Miłośći więzy. Skończyłá uczona
Wtym Pállas votum swoie, á Bogow koroná
Dyámentem swoy Dekret terminowáć dáłá
By Głowa Niezychowshich ná Niebie iáśniáłá.

Przymioty Jmośćiey Pánny, ALEXANDRY NIEZYCHOWSKIEY

GDy łowámi ztrudzona/ swe nurzáłá skronie
Czoło Bogin Dyánná/ świádkiem Akteonie
Jesteś/ swoiey dwornośći/ y smutney odmiány
Zal sie Boże! od właśnych chártow rozszárpány.
Gdyś sercu wygádzáiąc/ á w Pánienskim ćiele
Chcąc sie cnoćie przypátrzyć/ poyrzał ná nie śmiele
Zwyćieża Alexándra swą grzecznośćią liczną
Ktorą z rzenice nεći/ te Dyánne śliczną/
Pobożney skromnosć Wendy/ á rozsądek Bony
Rycerskie Amazonek/ serce do obrony
Wolno káżdemu widzieć. Napátrzyć sie dáie
Na czele Thessalia/ á Flora wydáie
Wiosne żywą ná twarzy/ dyámenty oczy/
Koral ustá/ wtych káżdy: Oyczyzne obaczy
Wdzię-

Wdziecznych zártow/ ktore wiec cnotá ſtemperuie
Rozány wſtyd/ rozſadkiem y ſobá cukruie.
Juz niedziw że nie dádzá widźiec śie Bogińie
Certowáć znia niemogá/ ktorey Imie ſłynie
J głośi Muzá moiá Wiec precz ztad Syreny/
Auguſty/ Pulcherye/ z gladkośćia Rameny.

Záślubienie Jch Mośćiow PROKOPA LIPSKIEGO ALEXANDRY NIEZY-CHOWSKIEY.

WJelki Prádziádow Synu coronnego Ckiego
Kánclerzá y Xiażećiá w Siewierzu Lip.
Oraz ty Alexándro pießzonych Dam czoło
Jedno vrody cudo/ ktoremá świát wkoło
Przemiencie z ſeba ſercá/ záteczćie wiecznośći
Affekty/ poprzyśiegá te ligé Miłośći
Zyczliwe Niebá/ Dodoneyſkie buki
Wrecompenſe Miłośći/ puł pierśćienie kuki
Pozwolá wybudowáć. A reká zyczliwa
Ten napis wyryſuie: Oſchłych miłośćiwa
Serc ochłodo tryumfuy/ świátá Monarchini
Affektow ziednoczonych dziedziczná Bogini
Pánuy w Młodego ſPanſtwá záczetey ßczeſliwie (dzie
Przyiáźni: Niechayći Zubr Niezychowskich wßei
Ofiárá/ Lipskich Grabie, wiecznym berłem bedzie.
Wyday dziś ſwoy ordynans/ by tá piekna Dámá
Madrych w Oyczyznie Synow byłá Mátká
ſámá.

